

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy świadczenie polegające w zasadniczej mierze na udostępnieniu mieszkania wakacyjnego, w którego przypadku dodatkowe składniki świadczenia należą traktować wyłącznie jako świadczenia pomocnicze w stosunku do świadczenia głównego, zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie Van Ginkel z dnia 12 listopada 1992 r., C-163/91 (EU:C:1992:435) podlegają procedurze szczególnej dla biur podróży stosownie do art. 306 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy to świadczenie obok procedury szczególnej dla biur podróży stosownie do art. 306 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej może także podlegać obniżeniu stawki podatku z tytułu zakwaterowania w obiektach wypoczynkowych w rozumieniu art. 98 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w połączeniu z załącznikiem III pkt 12?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

**Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 13 lipca 2017 r. w sprawie T-607/16,
OZ / Europejski Bank Inwestycyjny, wniesione w dniu 22 września 2017 r. przez OZ**

(Sprawa C-558/17 P)

(2017/C 437/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: OZ (przedstawiciel: adwokat B. Maréchal)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Inwestycyjny

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w sprawie T-607/16 w całości;
- stwierdzenie nieważności decyzji Dr. Wernera Hoyera, Prezesa EBI z dnia 16 października 2015 r. wydanej w postępowaniu DAW [Dignity at Work] (w sprawie godności w pracy) wszczętym na wniosek OZ z dnia 20 maja 2015 r, wobec przełożonego F, w wyniku dochodzenia przeprowadzonego przez komisję dochodzeniową oraz stwierdzenie nieważności sprawozdania z dnia 14 września 2015 r. dotyczącego wniosku OZ, w którym to sprawozdaniu skarga OZ została oddalona i w którym zawarto nieodpowiednie zalecenia;
- pokrycie kosztów leczenia wynikającego z urazu doznanego przez OZ w kwocie (i) dotychczas poniesionych 977 EUR (z VAT) oraz (ii) prowizorycznie w kwocie kwoty 5 850 EUR na przyszłe koszty leczenia;
- zadośćuczynienie za krzywdę w kwocie 20 000 EUR;
- pokrycie kosztów prawnych niniejszego postępowania w kwocie 35 100 EUR (z VAT);
- obciążenie EBI kosztami niniejszego odwołania oraz postępowania przed Sądem;
- nakazanie ponownego wszczęcia przez EBI postępowania DAW lub wydania nowej decyzji przez Prezesa EBI.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie twierdzi, że Trybunał powinien uchylić wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2017 r., *OZ v Europejski Bank Inwestycyjny* (sprawa T-607/16), w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Prezesa EBI z dnia 16 października 2015 r. wydanej w postępowaniu dochodzeniowym w sprawie godności w pracy, wszczętym na wniosek OZ w sprawie godności w pracy z dnia 20 maja 2015 r., w odniesieniu do F, które to postępowanie dotyczyło zarzutów molestowania seksualnego i zostało przeprowadzone przez komisję dochodzeniową, oraz o stwierdzenie nieważności sprawozdania komisji dochodzeniowej z dnia 14 września 2015 r. dotyczącego wniosku w sprawie godności w pracy złożonego przez OZ w dniu 20 maja 2015 r. (zwanym dalej „kwestionowanymi decyzją i sprawozdaniem”).

Sprawa dotyczy podniesionych przez OZ wobec przełożonego, F, zarzutów molestowania seksualnego, które miało miejsce w latach 2011-2014 i skłoniło OZ do wszczęcia oficjalnego postępowania w sprawie godności w pracy, o co wystąpiła w dniu 20 maja 2015 r.

Zgodnie z postępowaniem w sprawie godności w pracy komisja dochodzeniowa wydała sprawozdanie, z dnia 14 września 2014 r., na którego podstawie Prezes Europejskiego Banku Inwestycyjnego wydał decyzję z dnia 16 października 2015 r.

Wnosząca odwołanie podnosi, że: (i) w postępowaniu dochodzeniowym miało miejsce szereg nieprawidłowości, w szczególności w zakresie naruszeń dotyczących prawa OZ do sprawiedliwego rozpatrzenia jej sprawy i wysłuchania (zapisanych w art. 6 Europejskiej konwencji praw człowieka („EKPC”) i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej („KPP”) oraz (ii) zarówno sprawozdanie jak i decyzja zawierają szereg elementów, które nie tylko nie mają istotnego znaczenia dla rozpatrzenia skargi OZ na molestowanie seksualne, która należy do sfery życia prywatnego OZ, powinny więc zostać usunięte, lub są bez znaczenia i wykraczają poza zakres dochodzenia.

Po nieudanych próbach zawarcia ugody, w szczególności poprzez wszczęcie postępowania ugodowego na podstawie art. 41 regulaminu pracowniczego Europejskiego Banku Inwestycyjnego (którego niepowodzenie stwierdzono w dniu 22 kwietnia 2016 r.), OZ za pośrednictwem adwokata, Benoit Maréchała, wniosła do Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej skargę o stwierdzenie nieważności decyzji i sprawozdania.

W wyroku z dnia 13 lipca 2017 r. Sąd oddalił skargę. Sąd uznał, że Europejski Bank Inwestycyjny nie dopuścił się wobec OZ działań niezgodnych z prawem w ramach dochodzenia w sprawie molestowania seksualnego oraz oddalił wniosek o odszkodowanie.

OZ wnosi niniejsze odwołanie, podnosząc naruszenie prawa Unii Europejskiej przez Sąd, oraz zmierza do wykazania odpowiedzialności EBI.

- Zarzut pierwszy: naruszenie zasad postępowania w sprawie godności w pracy oraz art. 6 EKPC i art. 47 KPP: zasady prawa OZ do rzetelnego środka odwoławczego, wysłuchania i sprawiedliwego procesu, zgodnie z art. 6 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, zostały naruszone w toku dochodzenia w sprawie wniosku dotyczącego molestowania.
- Zarzut drugi: naruszenie art. 8 EKPC i art. 7 KPP: zawarcie niemających istotnego znaczenia elementów i uwag w sprawozdaniu oraz decyzji Prezesa EBI – naruszenie prawa OZ do poszanowania życia prywatnego.
- Zarzut trzeci: naruszenie oparte na odmowie rzetelnego procesu, gdyż Sąd nie orzekał na podstawie przedstawionych okoliczności faktycznych i prawnych.